

<https://www.knack.be/nieuws/belgie/in-het-paasverhaal-komt-de-kern-van-het-evangelie-het-duidelijkst-naar-boven/article-opinion-1586277.html>

OPINIE

'In het paasverhaal komt de kern van het evangelie het duidelijkst naar boven'

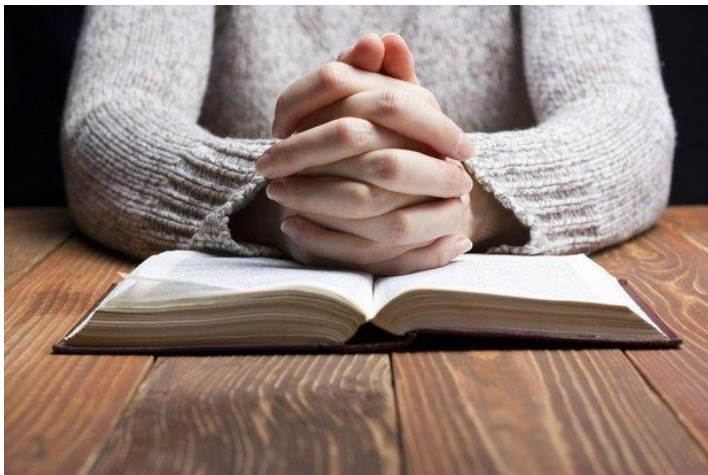
- 11/04/20 om 15:47
- Bijgewerkt op 08/04/20 om 10:37

Ignace Demaerel

Godsdienstleraar en auteur

'Laten we ons warmen aan het paasverhaal, deze onschatbare waarde koesteren, want een royale portie geloof, hoop en liefde zijn geen overbodige luxe', schrijft godsdienstleraar en auteur Ignace Demaerel op Pasen.

Met Pasen vieren - elk jaar opnieuw - 2,5 miljard christenen wereldwijd de opstanding van Jezus uit de doden. Dat blijft toch de moeite om in onze geseculariseerde wereld en ondanks de bijna-alles-beheersende corona-crisis even bij stil te staan. Pasen is het belangrijkste van de christelijke feesten, omdat in dit gebeuren de kern van het evangelie het duidelijkst naar boven komt. Toch is dit allerminst evident voor de moderne mens, een boodschap die totaal niet lijkt te passen bij onze 'verlichte', seculiere, rationele wereld. Kan überhaupt iemand uit de dood opstaan, of is dat eerder een soort

allegorische parabel? En dat christenen uitgerekend de kruisdood verheerlijken, is dat niet een beetje te bloederig voor een - welja - verrijnde beschaving zoals de onze? Kon Jezus niet een vrolijker levenseinde gekozen hebben? En ook: is de waarde van zelfopoffering niet hopeloos voorbijgestreefd? Hoort dat niet bij middeleeuwen die graag zichzelf geselden en dachten dat, hoe ongelukkiger ze op aarde waren, hoe meer beloning ze in de hemel zouden krijgen? De humanistische mens prefereert inderdaad zelfverwérkelijking en maximaal genieten van dit éne, aardse leven.

In het paasverhaal komt de kern van het evangelie het duidelijkst naar boven.

Pasen is zeker geen simpele boodschap in deze tijd. Als we toch de originele betekenis ervan willen begrijpen, moeten we bereid zijn om onze westerse, rationele bril af te leggen, en ons te verdiepen in de innerlijke logica ervan. Laten we het ditmaal eens via een ander invalshoek benaderen. Elk mens of elke groep heeft zijn idolen, nietwaar? Je kan het 'goden' noemen of halfgoden, helden of reuzen, sterren of influencers, maar je hebt ze in alle maten en vormen. Welke staan vandaag in de populaire cultuur aan de top? Voor de ene is dit een voetballer of 'wielergod', voor de ander een Hollywood-acteur of een favoriete politicus, een topwetenschapper of kunstpaus, een topchef of vrijheidsstrijder. Wie jouw idool is, toont wat je 'aanbidt': spierkracht, wilskracht, tactisch inzicht, een sexy look, een hoog Venus- of Adonis-gehalte, grote ogen met lange wimpers, een sixpack-buikje, intelligentie, genialiteit, creativiteit, macht, geld, roem, machismo...? Dit maakt of je een fan bent van Ronaldo of Steve Jobs, Obama of Picasso, Eddy Merckx of Elvis Presley, Brad Pitt of Ché Guevara, Kylie Jenner of Mandela, Einstein of Bill Gates... Bij sommige fans krijgt deze verering religieuze trekken: een goddelijk aureooltje hangt boven alles wat hun idool doet of zegt. Toch lijkt de populariteit van deze sterren vaak 'niet eerlijk verdeeld': zangeres Selena Gomez heeft 167 miljoen volgers op Instagram, Lionel Messi 142 miljoen, de paus 5 miljoen. Wat zegt dat over óns?

Kan je dan zeggen dat christenen 'fan' zijn van Jezus? Het woord klinkt nogal misplaatst, maar in feite wel. Welke grootheid heeft Jezus dan tentoongespreid? Duidelijk niet in sport of kunst, wetenschap of schoonheidswedstrijden: hij had geen enkele pretentie op die gebieden. Maar laten we eerlijk zijn: zijn dat de dingen die er echt toe doen? Die blijvend zijn, de mensheid vooruithelpen en de wereldgeschiedenis veranderen? Ach, de typisch christelijke waarden lijken zo hopeloos onpopulair in onze cultuur van *verleuking*: 'heiligheid' klinkt als 'kwezelarij', en 'niet voor jezelf leven' als 'zelfkwelling'. Als Jezus vandaag zou leven, hoeveel likes zou hij krijgen op zijn Facebook-pagina? Een bloederig offer is niet zo verkoopbaar of mediageniek: een grote marketing-fout van hem? Zelfs Paulus zei toen al dat het 'goede nieuws' een uiterst aanstootgevende boodschap was: hoe moest hij in de hellenistische cultuur verkondigen dat de wereld door een gekruisigde

man moest verlost worden? Een gekruisigde was een verafschuwde crimineel, het uitschot, zelfs een vervloekte. Van populisme kan je Jezus in ieder geval niet beschuldigen.

Hij sprak bovendien voortdurend woorden die tegen onze haren instrijken: dat een leider een dienaar moet zijn, de hoogste de laagste, en dat de laatsten de eersten zullen zijn. En vooral de liefde prediken als hoogste waarde: daar kan je toch geen verkiezingen mee winnen? Liefde is: je eigen geluk opzij schuiven voor dat van de ander, niet jezelf in het centrum van het heelal plaatsen. Wat een zwaar ondergewaardeerd ideaal vandaag, zelfs vaak verdacht gemaakt als 'jezelf tekort aandoen'! Maar een cultuur die deze waarden niet meer predikt, verglijdt stilletjes aan in narcisme en cynisme: we zien het alom.

In de middeleeuwen had men een héél ander soort rolmodellen: de heiligen! Niet dat ik terug wil naar een uit de hand gelopen heiligenverering met alle opgeblazen legendes en de hele santenboetiek errond, verre van. Maar ze vertegenwoordigden wel gééstelijke waarden en morele kracht: dienstbaarheid en vrijgevigheid, gebed en nederigheid, hulpvaardigheid en zorg voor de zwaksten. Ze straalden geloof, hoop en liefde uit: een radicale liefde die tot het uiterste gaat, ook als dat een prijs vraagt, zelfs de hoogste prijs. Een 3.000 jaar oude bijbelse spreuk zegt: "Wie zijn geest beheerst, is sterker dan wie een stad verovert" (Spreuken 16:32); waar is echte kracht te vinden? Vandaag worden zulke heiligen eerder doodgezwegen, en kijken mensen ongemakkelijk de andere kant uit. Maar als deze figuren uit onze cultuur worden uitgegomd, missen we de hele spirituele dimensie: dan wordt het heel horizontaal, vlak en dunnetjes. Als we allerlei babes in de plaats vereren, waar gaat deze wereld dan naartoe? Dan houden we alleen nog glitter en glamour over, een blinkende verpakking, maar inhoudsloos en geestloos.

Op welke gebieden kiezen wij onze rolmodellen? Dit zegt méér over onszelf dan over hen. In deze spiegel kunnen we zien wie of wat we 'aanbidden'. Een interessante test was het tv-programma 'De grootste Belg aller tijden' (op Canvas in 2005). Op wie zou u stemmen vandaag? Op de top 3 stonden toen in Vlaanderen: pater Damiaan, bedrijfsleider Paul Janssen, en Eddy Merckx (in Wallonië Jacques Brel, koning Boudewijn en pater Damiaan). Dus toch een heilige bovenaan: deze eenvoudige man heeft inderdaad een diepe indruk gemaakt! Op zijn manier deed hij net zoals Jezus: zijn leven geven voor anderen. Eddy Merckx reageerde knap: "Ik zou me dood geschaamd hebben als ze mij boven Damiaan verkozen hadden." Een reactie die hem sierde: om welke waarden draait het écht in deze wereld?

Maar meestal gaat het niet zo. Op 31 augustus 1997 stierf de mooie en populaire prinses, Lady Di op tragische wijze; wekenlang was zij het eerste hoofdpunt in het nieuws. Zes dagen later overleed moeder Teresa; zij kreeg een fractie van diezelfde media-aandacht.

Andere 'goden' lopen het risico vroeg of laat uit de hemel te vallen. Michael Jackson was in zijn tijd de meest verafgode ster; maar hij viel uiteindelijk even diep als men hem opgehemeld had.

Om tenslotte weer bij Pasen uit te komen: Jezus heeft niet voor niets 2,5 miljard volgers, nietwaar? En dat na 2000 jaar. Benieuwd of de knappe Selena Gomez er in het jaar 4020 ook nog zoveel zal hebben. Want we moeten op lange termijn durven kijken: wat doorstaat de tand des tijds, de stormen van de eeuwen? We hebben de mond vol over duurzaam leven, maar waar is morele duurzaamheid en integriteit te vinden? Kunnen we Jezus dan als een 'morele held' zien? Deed hij mee aan een kampioenschap in zelfopoffering? Nee, hij was geen masochist. Maar hij ging wel 200% voor de liefde; en als zelfopoffering de prijs daarvoor is...

Wie helemaal gaat voor een Olympische medaille, brengt toch ook (grote!) offers, nietwaar? "Niemand heeft grotere liefde dan wie zijn leven geeft voor zijn vrienden," had hij tevoren gezegd (Joh. 15:13). Jezus bracht geen romantische (Hollywood-)versie van liefde: geen (goedkope?) mooie woorden, maar hij betoonde het in de rauwste realiteit. Als er ooit een wedstrijd zou uitgeroepen worden om 'de grootste méns aller tijden' te kiezen...?

Liefde is het beste antigif tegen angstig dichtklappen in zichzelf in bange corona-tijden. Ze heeft alles te maken met ménselijkheid, 'geeft ons vleugels', brengt kleur en warmte in het leven. In de film *Narnia* brengt de leeuw Aslan - uiteraard een beeld voor Jezus - overal dooi, lente en nieuw leven. Laten we ons warmen aan het paasverhaal, deze onschatbare waarde koesteren, want een royale portie geloof, hoop en liefde zijn geen overbodige luxe. Voor iedereen die het wil ontvangen.